

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen DD : 1837-08-04

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen DD : 1837-08-04", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 17*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2000 , s. 3. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-dd-txt-shoot-n37.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 17

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

DD:37

cfr.p.10 og 11 og 19.

Nu indseer jeg hvorfor det egl. Humor ligesom Ironien ikke kan opfattes i en Roman og derved ophøre at være et Livsbegreb, netop fordi det hører med til Begrebet ikke at skrive, hvilket vilde røbe et altfor forsonligt Standpunkt mod Verden. (hvorfor jo ogsaa Haman et Sted bemærker, at der igrunnen ikke er noget Latterliger end at skrive for Folk). Ligesom Socrates derfor ikke efterlod Skrifter, saaledes efterlod Hamann kun saa meget som den nyere Tids Skrivesyge forholdsviis gjorde nødvendigt og tillige blot Leilighedsskrifter.

[a] Thi hvor skulde det falde Hamann ind at udgive »sine samtlige Værker« - han, som aldeles enig med Pilatus, hvem han endog erklærer for den største Philosoph, sagde: Hvad jeg skrev det skrev jeg. -

[b] Derfor kan Humoristen egl. hell. aldrig blive Systematiker, thi han anseer ethvert System for et fornyet Forsøg i den bekjendte Blickerske Maneer at sprænge hele Verden med en eneste Syllogisme; medens han selv dermed netop har faaet Øie for det Incommensurable, som Philosophen aldrig kan beregne, og derfor maa foragte. Han lever i Fylden og føler derfor, hvor meget der bestandig bliver tilbage, om han end har udtalt sig allerlykkeligst (deraf denne Ulyst til at skrive) Systematikereren mener, at han kan sige Alt, og at hvad der ikke lader sig udsige er feilagtigt og underordnet.